

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΗΝ ΜΕΛΛΟΝ

Μιά σκοτεινή υπόθεση: η δολοφονία του Τζέιμς Μάλμπορου. Το λαθρεμπόριο των ποτών στην 'Αμερική. "Ένα παράξενο τηλεγράφημα από τον αστυνόμο του λιμεναρχείου της Νέας Υόρκης. Το λαθρεμπόριο «Σκάουντι». Ο φόνος του «μπουτλαίγερ» Τζακ Μέλλον. 'Η εκδίκαση της χήρας του, κτλ. κτλ.

Α 'Αμερικανικά φύλλα των τελευταίων ημερών περιγράφουν μιά συνταρακτική τραγωδία που συνέβη εδώ και λίγες μέρες στον υπόκοσμο της Νέας Υόρκης. Μιά νύχτα, στις 10 του 'Απριλίου θρόμβηκε νεκρός στη 35η Λεωφόρο από μιά περιπολία πόλιασμα, ο Τζέιμς Μάλμπορου, που ήταν άλλοτε κυβερνήτης του «2394», ενός πλοίου δηλαδή καταδικωτικού του λαθρεμπορίου. Ο άτυχος Μάλμπορου είχε ένα τραύμα στον δεξιό κρόταφο. 'Η Ιατροδικαστική εξέταση διεπίστωσε ότι είχε πυροβοληθεί από πολύ κοντά, μ' ένα περιστρόφο γυναικείο, από εκείνα που έχουν στην τσάντα τους η κυρίες του ημίκοσμου. Δεν υπήρχε λοιπόν καμιά αμφιβολία, ότι ο Μάλμπορου θά είχε δολοφονηθεί από κάποια έφημερη φίλη του.

Μά ποιά ήταν άραγε τα αίτια της μυστηριώδους αυτής δολοφονίας; Οι αστυνομικοί, από την πρώτη στιγμή, υποψιάθηκαν ότι επρόκειτο για κανένα δράμα εκδικίσεως των τρομερών «μπουτλαίγερς», των λαθρεμπόρων δηλαδή των διαφόρων ποτών, που είχαν όρη άλλοτε το διαβολό τους απ' αυτόν τον αστυνομικό του λιμανιού της Νέας Υόρκης. Κι' αλήθεια, ύστερα από λίγες μέρες το σκοτεινό μυστήριο αυτής της υποθέσεως διασώθηκε, χάρις στις δραστήριες έρευνες των λαγωνικών της Γενικής 'Ασφαλείας. Συγχρότως όμως απέκαλύθη κι η τραγωδία μιάς μαρτυρικής μητέρας. 'Ας αφηγηθούμε ωστόσο από την αρχή αυτή την παράξενη ιστορία.

Είμαστε στην αρχή του 1932. Οι «μπουτλαίγερς», οι εγκληματικοί λαθρέμποροι του αλκοόλ κάνουν γρυσές δουλειές, γιατί δεν έχει καταργηθεί ακόμη ο νόμος της απαγορεύσεως των ποτών... Κάθε θράδυ λοιπόν, ή έρμενες προκυμαίες της Νέας Υόρκης γίνονται το θέατρο αίματηρών δραμάτων, μεταξύ λαθρεμπόρων και τελενοφουλάκων. Οι πόλιασμα, έλη τη νύκτα, φυλάει άγρυπνα με πολύβουλα το λιμάνι. 'Επίσης ένα πλήθος καταδικωτικών πλοίων περιπολούν διαρκώς τα 'Αμερικανικά νερά, φωτίζοντας με τους εκτυφλωτικούς προβολείς τους τὰ κύματα. Κάθε τόσο δέ μέσα στο ζοφερό σκοτάδι της νύχτας, τρεμοσβύνουν ή κροατές του όπτικου τηλεγράφου, που στέλλουν δεξιά κι' αριστερά ένα σωρό σήματα. Οι ασυρματιστάι δεν γνάζουν ούτε μιά στιγμή τ' ακουστικά από τ' αστά τους. Μ' άλλα λόγια οι 'Αμερικανόι αστυνομικοί είνε άδυσώπητοι στον πόλεμο κατά των λαθρεμπόρων. 'Αξαφνα, ένα θράδυ, ύστερα από τὰ μεσάνυχτα, ο αστυνόμος του λιμεναρχείου εξαπέστειλε το άκόλυθο συνθηματικό τηλεγράφημα στὰ καταδικωτικά του λαθρεμπορίου πλοία:

«Ατμόπλοιο ο «Σ κ άουντι»
Στόπ. Προσοχή ή μπουτλαίγερς!»

'Αμέσως τὰ καταδικωτικά άναστατώθηκαν. 'Ένα λαθρεμπόρικό πλοίο είχε μη στ' 'Αμερικανικά νερά. 'Επρεπε λοιπόν με κάθε τρόπο να τὸ αϊγαλοτάισουν. Παράτησαν τότε την περιπολία τους και τράβηξαν όλα προς την διεύθυνση που τους είχε δώσει το λιμεναρχείο. Το λιμάνι της Νέας Υόρκης είχε έρημώσει. 'Ενα μονάχα καταδικωτικό, τὸ «2394», είχε μείνει στ' όρει του. Ο κυβερνήτης του, ο Τζέιμς Μάλμπορου, ένας διαβολάνθρωπος, μόλις πήρε το σήμα του λιμεναρχείου, χαμογέλασε και μουρμούρισε:

—Πολύ έξυπνο κόλπο! Μπαζόβι! Μά έννοια σας! Δεν ξεγελάτε, παλληκάρια μου, και τον Μάλμπορου!

Κι' έστειλε άμέσως έναν ναυτή του πλοίου του να ειδοποιήσει τους πόλιασμα που εούλαγαν στην προκυμαία, να έχουν τὸ νοῦ τους. Κάποιο άσκημο παιγνιδι τους έτοιμάζαν οι λαθρέμποροι.

'Επειτα διέταξε να σβύσουν όλα τὰ φώτα του καταδικωτικού και τὸ δώγηγε και τὸ έκουψε οἰ μιά απόμερη γωνιά του λιμανιού. 'Από αυτή τή θέσι μπορούσε να βλέπει όλη τή θάλασσα...

Πέρασε λοιπόν έτοι μιά δολόκληρη ώρα. Ο Μάλμπορου είχε κουρασθή πειά να κυτάξει με τὰ κυάλια τὸ πέλαγο, όταν, ξάξαφνα, από την αντίθετη διεύθυνση που είχε δώσει τὸ λιμεναρχείο, φάνηκε ένα μυστηριώδες πλοίο. Ο κυβερνήτης τὸ καταδικωτικού έτριψε τὰ χέρια του από την ευχαρίστησι. Δεν είχε

γελαστή! Οι «μπουτλαίγερς», για να μπουδ άνερόηλοιο στὸ λιμάνι, είχαν στείλει ένα ψεύτικο σήμα στὰ καταδικωτικά με κάποιο συννεγό τους, από τὸ λιμεναρχείο.

Ο Τζέιμς Μάλμπορου άφησε τους λαθρεμπόρους να πλησίασουν αρκετά κι' άφου έδωσε τις σχετικές διαταγές στους ναύτες του, παράτησε τὸν κρυψάνα του. Το «2394» έπλεε τώρα μ' όλη την δύναμι των μηχανών του προς τὸ μυστηριώδες πλοίο, τὸ «Σ κ άουντι». Και σέ λίγο, σύμφωνα με τους κανονισμούς, ο Μάλμπορου έρριξε έναντιόν του λαθρεμπόρικού μιά προειδοποιητική βολή, με τή διαταγή και νὰ τὸ δώσει τ' όνομά του και τή εθνικότητα του. 'Από τὸ «Σ κ άουντι» όμως τὸ άπάντησαν μ' ένα καταγιμένο σφαιρών.

—Προσοχή! ούρλιαξε θυμωμένος ο κυβερνήτης του «2394». Οι «μπουτλαίγερς» έχουν πολυβουλα!

'Από εκείνη τή στιγμή άρχισε ένα δραματικό κυνηγητό πάνω στὰ κύματα. Το πειρατικό πλοίο κατάφερε να ξεφύγει επιδέστια για να μη θρικόσει τὸν στόχο του. Ο σκοπός του τώρα ήταν να βνη από τ' 'Αμερικανικά νερά, για να γλυτώσει τή σύλληψη. Ο Μάλμπορου όμως ήξερε καλά τὰ τεχνάσματα των λαθρεμπόρων. Φώναξε λοιπόν στὸ πλήρωμά του:

—Σέ τάξι μάχη! Παιδιά είνε καιρός να τὸ δώσουμε ένα άξέχαστο μάθημα.

Κι' έπειτα φώναξε κάτω στις μηχανές ν' άναπτύξουν όλη τους την ταχύτητα.

Τὸ «2394» πετούσε πειά πάνω στὰ κύματα. Μέσα σέ λίγα λεπτά της ώρας είχε κιάλας πλησίασει τὸ λαθρεμπόρικό πλοίο. Στο κατάστρωμά

Ο Τόνι Μόψ Βόλπι, τύπος 'Αμερικανού «μπουτλαίγερς»

Μέλλον, που είχε θελήσει για πρώτη φορά να κνή τον λαθρέμπορο, άότος, άνεργος από καιρό, δεν άντεχε πειά να βλέπει τὰ παιδιά του και τήν γυναίκα του να υποφέρουν από την πεινα και προτίμηση να γίνη κι' αυτός «μπουτλαίγερς». Μά όπως είδατε, δεν είχε τύχη...

'Από τότε πέρασαν δυο δολόκληρα γρόνια. Ο νόμος της απαγορεύσεως των οινόπνευματώδων ποτών καταργήθηκε από τον πρόδρομο Ρουζβελτ. Οι 'Αμερικανόι έπαιναν πειά ελεύθερα τ' άγαπημένα «κόκταιλες» τους. Οι «μπουτλαίγερς» άναγκάσθηκαν ν' αλλάξουν επάγγελμα... Κι' ο Τζέιμς Μάλμπορου, κουρασμένος από τή θάλασσα, πήρε τή σύνταξί του κι' άρχισε να διασκεδάζει με τους φίλους του στὰ κέντρα του λιμανιού. Κάθε θράδυ είχε δίπλα του κι' από μιά όμορφη φίλη. Μιά άπ' αυτές λοιπόν τὸν συντρόφεινε την νύκτα της 10ης 'Απριλίου, που έδολοφονήθηκε.

'Όταν ύστερα από μερικές μέρες ή γυναίκα αυτή συνελήθη από τήν άστυνομία, κατάθεσε ότι την έλεγαν Κάθην Μέλλον κι' ότι ήταν γυναίκα του λαθρεμπόρου που είχε σκοτωθή πάνω στὸ «Σ κ άουντι»!

—'Έγινε γυναίκα του ημίκοσμου, ειπε στὸς άστυνομικούς, για να ζήσω τὰ παιδιά μου. 'Υστερα από τὸ θάνατο του άν-

ΤΑ ΦΛΕΓΟΝΤΑ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝ ΠΟΙΗΤΗΣ;

(Τι άπαντούν οι κ.κ. Διον. Κόκκινος, Γρ. Ξενόπουλος, Στέφ. Δάφνης, και Πάυλος Νιρέβανς)

ΙΓ'.
ΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ και σήμερα την ξρενά μας, τη σχετική με τη γνώμη των λογίων μας περί του μεγαλύτερου Έλληνος ποιητού

Τον πρώτο του συναντώ είνε ο γνωστός μυθολογιογράφος και ιστορικός... ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ, ένας απ' τους πιο αγαπημένους συγγραφείς—και διωκτές—του Έλληνικού κοινού.

Τον πρώτο του συναντώ είνε ο γνωστός μυθολογιογράφος και ιστορικός... ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ, ένας απ' τους πιο αγαπημένους συγγραφείς—και διωκτές—του Έλληνικού κοινού.

Ο Κωστής Παλαμάς, Ύψωσε έργο μεγάλης ποιής, και μέλιστα μεγάλης Έλληνικής ποιής.

Ο Άκαδημαϊκός κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ όχι μόνον με υποδέχεται με την παροιμιώδη καλωσύνη του, άλλ' αφερώνει σχεδόν διλόκληρο άρθρο πάνω στην ερωτησί μου.

Ο Πολλοί Νεοέλληνες ποιητά μου άρέσουν, γράφει. Κι' από τους πιο παλιούς, κι' από τους πιο νέους.

Α.) Είνε οι ποιητά που πρέπει να τους θαυμάζην όλοι. Κανένας δέν έχει τό δικαίωμα να πή τίποτα, π.χ., για ένα Σολωμό. Ούτε για έναν Παλαμά.

Β.) Είνε οι ποιητά, που χωρίς να έχουν την φιλολογική άξία των πρώτων, μάς άρέσουν, γιατί μιλούν περισσότερο στην ψυχή μας, στην καρδιά μας.

Στην πρώτη κατηγορία βάζω τον Σολωμό, τον Παλαμά, τον Βαλαωρίτη, τον Γουτσάρη και τον Πάλλη

Στη δεύτερη τον Καβάφη, τον Μελανάκη, τον Σικελιανό, τη Μυτιώτισσα, κι' άλλους πολλούς, που μου άρέσουν.

Ερός μου, άπόμεινα μονάχη, άποσοστάτευη και δίχως λεφτά. Έπρεπε λοιπόν να ζήσω και να θοσφώ τα παιδιά μου...

Μιά νύχτα έτυχε να γνωρίσω τον Μάλμιομο, τον άνθρωπο που σκότωσε τον άνδρα μου. Είχα δοκιμάση, ότι άν τύχαινε να τον πρός καυμία μέρα, θα τον έκανα να πληρώση πολύ άκριβιά

Η σκεπτική αυτή τρανοδία, όπως είνε ουσικό, έχει άναστατώσει σήμερα τις Ήνωμένες Πολιτείες και δέν είνε λίγοι εκείνοι που ζητούν την άδωάσι της μαρτυρικής γυναικάς του λαθρεμπόρου Τζάκ Μέλλον.

Από τους πρώτους, μετά τον Σολωμό, περισσότερο θαυμάω τον Παλαμά. Από τους δεύτερους, περισσότερο μου άρέσει ο Καβάφης.

Τώρα, από ένα - δύο ποιήματα που μου άρεσαν, που με συγκίνησαν, που μ' έκαναν ίσως και να σαρκώσω, έχω βρή σ' άλλους λεγμένα τουλάχιστο και καθένα απ' αυτούς για μένα, είνε ποιητής.

Αν ό κ. Ξενόπουλος, διατηρώντας τον νεανικό ένθουσιασμό του, αναγκείται τόσο με την ποιήσι μας και αναφέρει τόσα γενικά ταλέντα, άναμφισβήτητης άξίας, ο ποιητής κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ με μία μονοκονδυλιά διατηρεί την χρονοκαπία της Νεοελληνικής ποιήσεως

Αλλ' άκούστε την άπάντησί του, γραμμένη από τον ίδιο :
Ποιός είνε ο μεγαλύτερος Έλληνη ποιητής ; μάς άπαντά. Ο τραγουδιστής Έλληνας λαός !

Στην περασμένη βδομάδα τό θλιβερό καθήκον με έφερε σ' ένα σπίτι Άργίτικο. Στη μέση της σάλλας ήταν ένα φέρετρό και γυναιές συληταρώτισσες

Αχ, νάταν και τ' Άνοιξι, που όνοίγουν τά ζαμπάκια, κι' ν' άνοίγαν και τά μνήμαστα, να βγαίνουν τά παιδάκια !...

Ορίστε, παρακαλώ, να μου δείξετε στη γραμμή ποιήσι ένα παρόμοιο παραχατικό διάσημ ! Οι Έλληνες ποιητά ; Αλλ' έμιαστε όλοι μας γραμματοδιδάσκαλοι, οι περισσότεροι άνελικίζουμες άπάντησι της Τέχνης, σηγοροάρατες επάνω σε φιγούρινα τις ξένης μόδας, μακριά από την πηγή του δημοτικού τραγουδιού,

Τό να ρωτάτε, λοιπόν, ποιός είνε σήμερα ο μεγαλύτερος Έλληνη ποιητής, μου φαίνεται σάν να ζητάτε να σας βρω ποιός είνε ο ψηλότερος νάνος μέσα σ' ένα πλήθος... Βέβαια, ένα άπο ποσοστά κι' έχω να διαλέξω ένα ένομα, έπειτα ν' αφαιρέσω μερικά άλλα, για να γίνω εύχαριστός στους φίλους μου ή για να μη φανώ τάχα να ήθελερηνόσω.

Ο Έλληνας λαός ! Αυτός, όταν τραγουδή τή χαρά του, τον νόνο του, τ' άνιού του, μάς κερνάει στο έτέροχο ποτήρι του στίχου του, τό άθάνατο ποτό της ποιήσεως...

Άκαδημαϊκός κ. ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ έξεκολωθεί νάχη την ίδια γνώμη, που διεπίσωσε και τότε, τό 1890, στο « Άστρι :

Εμμένω σ' αυτή, μάς λέει, κι' έξεκολωθώ να θεωρώ τον Κωστή Παλαμά μεγάλο ποιητή, γιατί έχω τη γνώμη ότι ή ποιήσεσι είνε κάτι τό άόστηρο ορθωτικό και άρμονικό.

Η γνώμη σας για τους νέους, κ. Νιρέβαν ;
Τους παρακολούθη μ' ένδιαφέρον, με δέν υποσώ να πό τίποτα γι' αυτούς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : "Άλλες άπάντησεις συγχρόνων λογίων.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΙΤΕ ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

Έκείνος.—Κίταζε τά πουλάκια πώς πετούν εδώ κι' εκεί, ζητώντας τό ταίρι του ! Κίταζε πόσο σούρα είνε όλα πλασμένα, ώστε να ταράζει τό ένα με τό άλλο !...

Έκείνη.—Άλήθεια, αλήθεια, άγάπη μου ! Και τά δάχτυλα έγιναν έπίτηδες για να ταριάζονται με δαχτυλιάκια... Άγόρασέ μου, λοιπόν, ένα δαχτυλιό...

Έκείνος.—!...

Μεταξύ δύο βουλευτών :
—Σέ ποιά πέτογνα άνήρσεις,
—Στη δεξιά... Τη κυβερνητική, δηλαδή...

—Τότε γιατί άπονοιάσεις, όταν μιλόυν ό ήθηρος της άντιπολιτεύσεως ;
—Γιατί δέν θέλω να ζήση ή δεξιά τί κάνει ή άριστερά !.

